

Mariannahill in Nederland

Mariannahilldreef 1, 5944 EV Arcen

Info 32NL / April 2020

60 JAAR MISSIONARISSEN VAN ST. PAUL IN PNG

Het begin

De aankomst van de Mariannahill Missionarissen in Papoea Nieuw-Guinea in 1960 volgde op het decreet van paus Johannes XXIII van 18 juni 1959, waarmee het nieuw opgerichte Vicariaat van Lae werd toevertrouwd aan de Congregatie van Mariannahill. De oppervlakte van het nieuwe vicariaat beslaat het hele Morobe district, vergelijkbaar met België/Luxemburg en telt momenteel ongeveer 700.000 inwoners.

*Wijding 2.07.195 van de paters Gerard Willemse (†06.06.2015), **Anthony Mulderink**, Henry Ratering († 04.04.2015), **Henry van Lieshout** (†24.12.2009), en **Jan Aarts** (†10.10.1982)*

De paters Gerard Hafmans, Bert Kempkes, Anthony Mulderink, Henry van Lieshout en John Aarts werden door het algemeen bestuur in Rome benoemd voor dit nieuwe missiegebied.

In maart 1960 arriveerden de eerste vier CMM-priesters in Lae, de hoofdstad van de provincie Morobe. P. Gerard Hafmans was voorheen twee jaar werkzaam geweest in de missie van Rhodesië/Zimbabwe. P. John Aarts arriveerde een jaar later. Het aantal inwoners van Morobe in 1959 was 187.000, onder hen 1.750 katholieken. Intussen, 60 jaar later, is de bevolking van Morobe gestegen tot meer dan een half miljoen.

Aankomst van de eerste Mariannahillers

In zijn eerste brief beschrijft P Gerard Hafmans hun eerste indrukken na hun aankomst. "We zijn niet ont

De paters Gerard Hafmans, Bert Kempkes, Anthony Mulderink en Hendrik van Lieshout die in 1967 de eerste bisschop van Lae werd

moedigd. De situatie van onze PNG-missie en de voorwaarden waaronder we moeten werken zijn wel totaal verschillend van die van onze Mariannahill Missies in Zuid-Afrika. Het klimaat hier is tropisch warm; er zijn weinig of geen wegen; een groep van Australische katholieken die is niet in staat zijn om zelf een school te onderhouden voor hun eigen kinderen; de (Australische) regering die het inheemse onderwijs onder eigen controle wil houden en de inheemse bevolking die zeer arm is. De mensen hier hebben geen vee en hebben een mager bestaan levend van hun tuinen of kleine koffieplantages. Er is bijna geen industrie, en er zijn weinig mogelijkheden voor de inwoners om extra geld te verdienen om hun bestaan te verbeteren.

Wat te doen in deze situatie als missionarissen? We hebben de zorg over een paar honderd katholieken verspreid over de regio. Eerlijk gezegd lijkt ons missiegebied weinig belovend, maar we zijn realistisch genoeg om te grote verwachtingen te koesteren van een snelle verovering van deze regio voor Christus en zijn kerk..."

Het gebied verkennen

Toen de Mariannahillers in 1960 in Lae aankwamen waren de Passionisten paters die sinds 1957 voor de missie in Morobe verantwoordelijk waren, er nog steeds. Het duurde even voordat ze de parochies aan het nieuwe team

overhandigden. De missionarissen benutten de eerste maanden om wekenlang over bergen en kustvlaktes te trekken. Ze passeerden honderden dorpen om een diepere kennis over de

mensen in de provincie Morobe en het land te verkrijgen. De verkennende missionarissen werden door de dorpingen met beleefdheid ontvangen, maar als katholieke priesters, werden ze begrijpelijkerwijs met voorbehoud en achterdocht behandeld door de mensen die allen tot de Lutherse Kerk behoorden die in de gehele provincie goed gevestigd was. Ze maakten meer dan 50 trips in enkele weken in teams van twee met een aantal dragers, en doorkruisten rivieren, bossen en jungle op zoek naar mogelijke locaties voor een missie station. Wat ze leerden was niet erg bemoedigend. Waar ze ook gingen, ze vonden "niet eens de kleinste stam die niet werd beïnvloed door de Lutherse Missie" (Pater G. Hafmans). Gaandeweg werd echter duidelijk dat onderwijs moest worden bepaald als een van de prioriteiten van de missie in het Lae Vicariate. De belangrijkste activiteiten werden toen gericht op het project van de opbouw van de St. Joseph's Station met een technische school op een stuk grond op Lae/8-Mile. Daarmee onstond het St. Joseph Technical Traing Centre volgens het model van een Nederlandse ambachtschool. Zo werd het jaar 1964 een jaar van de constructie van meerdere gebouwen op de nieuwe statie die voor de toekomstige educatieve activiteiten bestemd waren.

Met de medewerking van de Missiezusters van het Kostbare Bloed, waaronder Zr. Godelief Leyten en Zr. Clemens Klever en de eerste Broeders van St. Paul, Leo Trommelen, René Kuipers en Benedict Janssen, begon de groei van het missiewerk in het jonge vicariaat. Intussen was het gebied van de Siassi-eilanden van het eiland New Britain naar Morobe overgedragen en daarmee kwamen de katholieke missiestaties onder het gezag van de bisschop van Lae. Dit gebied ontwikkelde zich tot een plaats van missieactiviteiten, met name op het gebied van onderwijs. Voor al deze activiteiten was de medewerking van een aantal goed gemotiveerde leken-missionarissen essentieel. Onder de meer dan 40 vrijwilligers in 60 jaren bevonden zich de Nederlanders Petra Nabben, Frits en Hanneke van der Werf, Jan Verheyen en Janus Fleerackers.

De eerste bisschop van Lae en zijn opvolgers

In 1967 werd pater Henry van Lieshout benoemd tot eerste bisschop van Lae. 40 jaar lang begeleidde hij het bisdom vanaf het begin door alle jaren van groei tot volwassenheid en voortdurend op weg naar verdere ontwikkeling.

Mgr. Henry van Lieshout CMM eerste bisschop van Lae (1967-2007) †2009

Zijn opvolger was Mgr. Christian Blouin CMM (2007-2018). Na diens emeritaat overleed hij drie maanden later in Lae op 5 februari 2019.

Tweede en derde bisschoppen: Mgr. Christian Blouin CMM 2007- 2018 († 2019) en Mgr. Rosario Menezes SMM (2018-)

Momenteel is Mgr. Rosario Menezes SMM, een lid van de Montfort Fathers en afkomstig uit India, de derde bisschop van Lae. Zijn benoeming in 2018 kan worden beschouwd als een zekere mijlpaal in de geschiedenis van het bisdom. Dit betekent dat onder zijn leiding nieuwe impulsen zich tot verdere missionaire activiteiten kunnen ontwikkelen, voortbouwend op het verleden. Dit is de wijze waarop de apostelen Jeruzalem verlieten en in verschillende richtingen uittrokken om het mandaat van de Heer ieder op zijn eigen wijze tot het einde van de wereld uit te voeren.

"God, uw lof, net als uw naam, reikt tot het einde van de wereld". (Ps.48:9)

Einde van een tijdperk

De twee nog verblijvende Nederlandse missionarissen in het bisdom Lae, Zr. Clemence Klever CPS, (sinds 1964) en Pater Alfons Voorn CMM (sinds 2003), zijn nog steeds actief aan het einde van een tijdperk dat begon met de vier Mariannahill missionarissen 60 jaar geleden.

P. Alphonse Voorn CMM

Zr. Clemence Klever CPS

Tegelijk is het einde aan een tijdperk gekomen waarin de Nederlandse missionarissen in het bisdom gedurende 60 jaar in dienst van de PNG-wijngaard van de Heer hebben gestaan. Dit maakt deel uit van de geschiedenis van de kerk sinds haar oprichting 2000 jaar geleden: boodschappers van het Evangelie komen en vertrekken, maar de missieopdracht van de Heer gaat voort.

Redacteur <flenssen@mariannahill.nl>

